

சிந்தனை

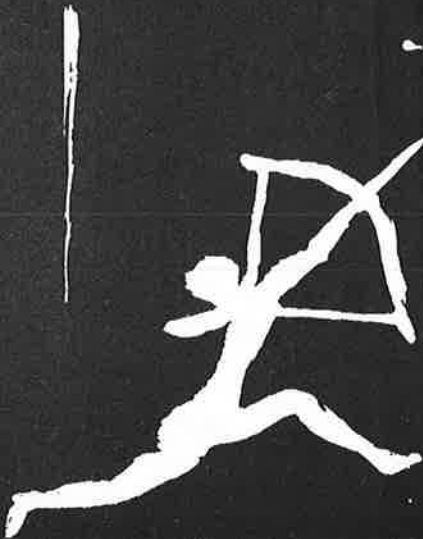
INTHANAI

4/87

கார்த்திகை-மார்கழி

Nov. - Dec

1987

தரப்புகள் 4 DM

சிற்பம்

.....எந்தவொரு ஒப்பந்தமோ அல்லது தீர்வோ ஏற்படும் பட்சத்தில் அவற்றை இந்த அரசாங்கம் நடைமுறைப்படுத்தலாமா என்ற சந்தேகமும் தமிழ் மக்களின் மனதில் சூழமாகப்பதிந்துள்ள -ஊ.கடந்த கால முதலாளித்துவ அரசாங்கங்கள் தமிழ் முதலாளித்துவத் தலைமைகளுடன் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தங்களை சிழித் தெறிந்த கசப்பான அலுவலங்களே இதற்குக் காரணமாகும். மேலும் ராணுவ ரீதியாகத் தன்னைப்பலப்படுத்திக் கொண்டு ஜனநாயக விரோதச் சட்டங்களை அமுல் நடத்துவதன் மூலம் சாதாரண சிங்கள விவசாய, தொழிலாள மக்களை ஒடுக்கிக் கொண்டிருக்கும் சிறி வங்கா அரசாங்கம், தமிழ் மக்களுக்கு அடிப்படை உரிமைகளை வழங்கக்கூடிய ஒப்பந்தங்களை நடைமுறைப்படுத்தலாமா என்ற சந்தேகம் எழுவது நியாயமானதேயாகும். இந்தச் சூழ்நிலைகளிலேயே இந்தியத் தலைவீட்டு ஒப்பந்தங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற கருத்து நிலவி வருகின்றது. இந்தியாவின் இந்தத் தலைவீடு அதன் உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு அரசியல் தேவைகளுக்கு அமையவே இருக்கும் என்பதில் யாருக்கும் சந்தேகம் இருக்க முடியாது.

ஈழத் தமிழர்களின் பிரச்சனைக்கான தீர்வுவெறும் பூகோளப்பட வரைதல் மூலமாகவோ, காசிதப் பிரகடனங்கள் மூலமாகவோ அல்லது சுத்த ராணுவ நடவடிக்கைகளால் மூலமாகவோ காணமுடியாது. அரசியல் இல்லாத ஆயுதப் போராட்டம் இன்று அராஜகமாக உருவெடுத்திருக்கின்றது.

இன்றைய யதார்த்தமான நிலைமையில் முழுவதையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாகும் அரசியல் அணுகுமுறைகள் மூலமே தமிழ் மக்கள் தம் விடிவைக்கான முடியும் என்பது எமது கருத்தாகும்.

தை - மாசி
Jan-Feb.

1987

அனியர் கருத்து

சிறிலங்கா

அலியார் கருத்து

சிறிலங்கா பேரினவாத அரசாங்கங்களிலுள் தொடர்ச்சியாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டிருந்த இனஒடுக்கக் நடவடிக்கைகளிலுள் கர்மையடைந்த தேசியஇனங்களுக்கிடையிலான முரண்பாடு, 1983க்குப்பின் ஒரு புதிய திருப்பு முனையை அடைந்தது. பாரகமுகேற அரசியலில் தமிழ்மக்களுக்குத் தலைமைதாங்கிய அரசியல் கட்சியாகிய தமிழர் விடுதலைக் கட்டளி சட்டமூலமாக அரசியல் அரங்கில் இருந்து அகற்றப்பட்டதினாலும், நேரடியான ராணுவ ஒடுக்கு முறைகள் சாதாரண தமிழ் மக்களுக்கெதிராகக் கட்டவிற்த்து விடப்பட்டபடியாலும் ஆயுத முனையில் அந்த ஒடுக்கு முறைகளைச் சந்திக்க தமிழ் விடுதலை இயக்கங்கள் தம்மைத் தயார்படுத்திக்கொண்டன. தலைமைக் காரியாலயங்களையும் பயிற்சி முகாம்களையும் பாதுகாப்பான இடங்களில் வைத்திருப்பதற்கு இந்தியாவைப் பின் தளமாகப் பாவித்தன. 1983இல் இருந்து 1986வரையில் ஏற்பட்ட இந்த வளர்ச்சியின் விளைவாக வடக்கு சிறுக்கு மாகாணங்களில் சிறிலங்கா ராணுவப்பாசறைகள் தாக்கப்பட்டதாலும், கணினிவடிப்போர் முறைகள் மூலம் ராணுவ ரோந்துகள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டமையாலும் ராணுவவிரிதியான ஒரு ஆதர்பித நிலைமை ஏற்பட்டது.

ஆயுதரீதியாக ஏற்பட்ட இந்த கைறியித நிலைமையில் தமது செவை வாக்கை அதிகரித்துக் கொண்டு விடுதலை இயக்கங்கள், மக்களை அரசியல் மயப்படுத்தி அவர்கள் சுதந்திரமாகப் பங்கு கொண்டு செயலாற்றக்கூடிய வெகுஜன அமைப்புகளுடாக விடுதலைப் போராட்டத்தை முன்னெடுக்கக்கூடிய செயற்கூட்டங்களை முன்னெடுக்கவில்லை. அதற்குப் பதிலாக தனிநபர் வழிபாட்டையும் ஆயுதக்கவர்ச்சியையும் ஏற்படுத்தி விடுதலை இயக்கத்தலைவர்களே தமிழ் மக்களை இரட்சிக்க வந்த அவதாரங்கள் என்ற குட்டிமுதலாளித்துவ சிந்தனைச் சேற்றில் தமிழ் மக்களை ஊறவைத்தனர்.

அரசியல் முன்னோக்கிற்ற ஆயுதசாதனைகளினாலும் குட்டிமுதலாளித்துவ மற்றும் நிலப்பிரபுத்துவ நலன்களைப் பேணும் பிரச்சாரங்களினாலும் "பொய்யுலிச"த் தலைமைகள் உருவாக்கப்பட்டன. வெகுஜன அப்பிராயம் "பொய்யுலிச"த் தலைவருக்கு விசுவாசமான தளபதிகளின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரப்பட்டன. பத்திரிகை, மாண்பு அமைப்புகள், தொழிற்சங்கங்கள், வெகுஜன அமைப்புகள். ஆசியல் வற்றின் சுதந்திரங்கள் ஆயுதமுனையில் கட்டுப்படுத்தப்பட்டன. மக்களிடமிருந்து வரிகள் வசூலிக்கவும், மக்களுக்கு மரணதண்டனை உட்பட சகல தண்டனைகளுமளிக்கவும் ஆயுதமூலமாக தமக்கு அதிகாரம் கிடைத்தவிட்டது போல இயக்கத் தலைமைகள் செயற்பட்டன. முதலாளித்துவத்தின் (பொலிஸ், விசாலை, கோடு) நிர்வாக முறைகளையும் அடக்கு முறைகளையும், அந்த அமைப்பிலுள்ள குறைந்தபட்ச ஜனநாயக அம்சங்களை யெல்லாம் அகற்றிவிட்டு, பிற்போக்கு நிலப்பிரபுத்துவத்திற்கே உரித்தான கொடூரமான சர்வதிகாரத்துடன் நடைமுறைப்படுத்தினர். மக்களினால் சுதந்திரமாக அங்கீக

ரிக்கப்பட்டவர்களே மக்களுக்குத் தலைமைதாங்கவேண்டும் என்ற கோட்பாடுகளை ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு, இயக்கத்தோழர்களின் உட்கொலைகள் மூலமாகவும், சகோதர போராளிகளையும் இயக்கங்களையும் அழிப்பதன் மூலமும் தாமி தமது சந்தர்ப்பவாதத் தோழர்களுடன் ஐட்சிக்கட்டில் ஏறமுடியும் என சூட்டமுதலாளித்துவத் தலைமைகள் தப்புகி கணக்குப் போட்டன. ஆனால் அரசியல் இல்லாத ஆயுதங்கள் மக்களுக்கு விமோசனமளிக்க முடியாது என்பது தான் வரலாற்று எமக்குத் தந்த பாடமாகும்.

விடுதலை இயக்கங்களுக்குள் ஏற்பட்ட இந்த அரசியலரீதியான பலவீனமும், ஒற்றுமையின்மையும் அரசுப்பயங்கரவாதத்திற்கு தமிழ் மக்களைக் களப்பலி கொடுப்பதற்கே உதவியது. பத்தாயிரத்திற்கும் மேலானோர் கொலைப்பட்டனர், இலட்சக்கணக்கானோர் அகதிகளாக்கப்பட்டனர். அரசுப்பயங்கரவாதத்தின் உச்சக்கட்டமான 'செல்தாக்குதல்களும் எரிகுண்டு வீச்சும் மக்களைப் பசுவிக்கு குழிகளுக்குள் அடைந்துவிடக்கூடச் செய்தன. பசியும் பட்டினியும் அவர்களை வாட்டின. மரணத்தின் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த அந்த மக்கள், தமது விமோசனம் எப்படி, எப்போது என்பதைத் தாங்களே தீர்மானிக்க முடியாத நிலைமக்குத் தள்ளப்பட்டிருந்தனர்.

இலங்கையின் தேசிய இனப்பிரச்சனைக்கு ராணுவரீதியான தீர்வு ஒன்றுதான் இறுதியான முடிவு எனக் கொக்கரித்துக் கொண்டிருந்த சிறிலங்கா அரசாங்கம் தாங்கமுடியாத பொருளாதாரச் சிக்கல்களினால் தவிர்க்கிக்கொண்டிருந்தது. அமெரிக்க ஏவல் நாடுகளான இஸ்ரேல், பாக்கிஸ்தான் ஆகியவற்றின் உதவியுடன் ராணுவ நடவடிக்கைகளை முடுக்கிவிட்டுக் கொண்டிருந்த சிறிலங்கா அரசு பிச்சை

பாபாதீரத்தூடர் உலகவலம் வந்தபோது அரசியல் சிறிலங்கா த நாட்டிற்கு உலக கடன் கொடுக்கும் நாடுகள் கடன் கொடுக்க தயாராக இருக்கவில்லை என்பதையும் உணர்ந்தன்கொண்டது. இந்த இகட்டான நிலமையில் இருந்து த மனைக்காற்றிக் கொள்ள வேண்டிய நிர்ணயத்திற் சிறிலங்கா அரசிற்கு ஏற்பட்டது.

இந்த நிலைமையில் எல்லாம் சில குரல்கள், பலவீனமாக ஆலி நம்பிக்கைகூட்டி, இலங்கையின் தேசிய இனப்பிரச்சனைக்கு ராணுவ ரீதியான முடிவு காண்பதில் பாரிக்க அரசியல் ரீதியான தீர்வு காண்பதில் மூலமே மக்களின் பங்களிப்புடனான ஜனநாயக அரசியலுக்குத் திருப்ப முடிவுமேன ஒலித்தாகி கொண்டிருந்தன.

பேரினவாத அரசு ஒடுக்கு முறைகளுக்கும் அதன் பக்க விளைவான குட்டிமுதலாளித்தன அரசாஜகமும் பூரண சமூகமாற்றத்திற்காகப் போராடும் வர்க்கப்போராட்ட சகிதிகளின் வளர்ச்சிக்கு முட்டுக்கட்டையாகவே அமைந்திருந்தன. இதன் காரணமாகவே தேசிய இனப்பிரச்சனையை அரசியல் ரீதியாக இன்றளின் யதார்த்தமான நிலைமையை முழுவதையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாகும் அரசியல் அணுகுமுறைகள் மூலம் தீர்க்கப்படவேண்டியது அவசியமாகின்றது.

இந்த அடிப்படையிலேயே இன்று ஏற்பட்டுள்ள ஒப்பந்தத்தை நாம் அணுக வேண்டும். சிறிலங்கா அரசாங்கம் தேசிய இனப்பிரச்சனைக்கு ராணுவ ரீதியான தீர்வு எடுக்க முயற்சித்தது தவறானது என்பதை நாம் ஏற்றுக் கொண்டால், அந்தப் பிரச்சனைக்கு அரசியல் ரீதியான தீர்வு காண வேண்டியது அவசியமென்பதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். இவ்வாறான ஒரு தீர்வை சிறிலங்கா அரசா

ங்கம் நடைமுறைப்படுத்தாமா என்ற சந்தேகம் தமிழ் மக்கள் மன
தில் இருந்தபடியிலேயே எந்தவொரு தீர்வையும் இந்திய உதவி
புடன் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்ற அபிப்பிராயம் தமிழ்
மக்களிடம் இருந்து வந்தது. இந்தியாவின் இந்தத் தலையீடு
அதன் உள்நாட்டு, வெளிநாட்டுத் தேவைகளுக்கமையவும் அதன்
அரசியலமைப்புக்கு விரோதமில்லாமல்தான் அமையும் என்பதை
அரசியல் தலைமைகள் உணர்ந்தும் இருந்தன.

இந்த சமூகத்தின் மத்தியில் இருக்கும் சிறிய தீவான இலங்கையின்
இருந்து ஆங்கில ஏகாதிபத்தியம் வெளியேறியதற்கும் அதன் பின்பு
இலங்கையை ஒரு அமெரிக்க ராணுவத்தளமாக மாற்றும் முயற்சிகள்
பின்புள்ளப்படுவதற்கும் காரணமாக இருப்பது இந்தியாதான் என்பதை
அரசியல் அவதானிகள் நன்கு அறிவார்கள். அதே சமயம் குருட்டுத்
தனமான 'இந்திய விடுதலிப்பு' என்ற வாய்ப்பாட்டை உருவாக்கிய
வர்கள் இன்று அமெரிக்காவின் கைப்பொம்மைகளாகி அரசியல்,
பொருளாதாரரீதியாக சீரழிந்து போயிருப்பதையும் நாம் ஒரு
பாடமாகக் கொள்ளவேண்டும்.

இன்று முன்வைக்கப்பட்டிருக்கும் இடைக்காலத் தீர்வுகள் தமிழ்
மக்களின் உடனடியான தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்வதற்கும்
சாதாரண சமாதான வாழ்க்கை முறைக்குத் திரும்புவதற்கும் உதவு
வதுடன் தமது வருடிகால பாதுகாப்பிற்கான ஜனநாயகரீதியான
பலிகளிப்பினால் சுதந்திரமாகச் செய்வதற்கும் வழிசெய்கின்றது.
அரசுப்பயங்கரவாதத்திற்கு அஞ்சி பதங்கு குழிகளில், குட்டி முதலா
ளிக்குவத் தலைமைகளின் அராஜகத்திற்கு அஞ்சி வாய் மூடி அமைக

ளாகவும் இருக்கும் தமிழ் மக்கள் சுதந்திரமான கருத்துக்களைத் தெரிவித்து ஜனநாயக முறையில் அரசியலில் பங்கெடுக்க முன் வருவார்கள் என நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது.

மக்களில் நம்பிக்கை கொண்ட ஜனநாயக முற்போக்கு சக்திகள் மக்களுக்கு சாதாரண வாழ்க்கை முறைக்குத் திரும்பும் சந்தர்ப்பத்தையும் ஜனநாயகரீதியாக அரசியலில் பங்குகொடுக்க வாய்ப்பையும் கொடுக்கும் இடைக்காலத்தீர்வினை வரவேற்கின்றன.

மக்கள் சக்தியில் நம்பிக்கையின்மையும் அச்சமும், கொண்ட அராஜகசக்திகள் மக்களை ஆயுதரீதியான அடிமைத்தனத்திலும் குழப்பத்திலும் ஈவதற்குக் கொண்டு தமது தலமைத்துவத்தைக் காப்பாற்றவே முயலுவார்கள். உட்கொலைகள், சகோதரப்படு கொலைகள் மூலமாக தமது தலமைகளைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு இந்த தலைமைகள், கம்போச்சியாவில் பத்தூ லட்சம் மக்களின் கொலைக்களத்தில் முடிசூடிக் கொண்டு பெரம்பொட்டின் மறுபிரதிகள் என்பதைத் தமிழ் மக்கள் உணர வேண்டும். அவர்க்கும் அவர்களுக்குப் பின்னால் இருக்கும் ஏகாதிபத்தியவாசகர்களும், இவ்வாறான ஒரு இடைக்காலத்தீர்வுக்கு இடையூறாகவே இருப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமிருக்க முடியாது.

இந்த இடைக்காலத் தீர்வு குறைபாடற்றது, அல்லது நடைமுறைச் சிக்கலற்றது என நாம் கூற முன்வரவில்லை. ஆனால் இவ்வினையின் தேசிய இனப்பிரச்சனைக்கு ஜனநாயக ரீதியான அரசியல் தீர்வு காண்பதற்கான பாதையில் ஒரு படிகல் என நாம் கருதுகின்றோம்.

இன்றைய தேவை சமாதானம்

ஆகும் சிறிலங்கா அரசின் கொடூர ஒருக்கு முறைகளால். . .

ஒருக்கப்படுமி தமிழினத்திற்கெதிரான அடக்கு முறைகளால் ..

பல்லாயிரக்கணக்கான மனித உயிர்கள் அழிந்தன.

இலட்சக்கணக்கானோர் அகதிகளாக்கப்பட்டனர்.

உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டன. உடமைகள் பறிக்கப்பட்டன.

சிறையில், வதைமுகாமுகளில் வதைகள் கதைகள் தொடர்ந்தன.

இடை வெளியே இல்லாத உக்கிரமான அழித்தொழிப்புகளில்

சொந்த மண்ணிலேயே இரத்த வெள்ளம் நாள்தோறும் பெருகிக்

கொண்டிருந்தது.

மனித நேயமற்ற யிருகத்தனங்களின் தொடர்ச்சியில் மேலும் பல

அபர்த்தங்கள் தொடர்ந்தன.

அந்தி. . .

விடுவருபம் எடுத்தது வெலிக்கடை தொடக்கம் ஆகாயத் தாக்குதல்

வரை அப்பாவி உயிர்களைக் காவுகொண்டது. மேலும் மேலும்

தொடர்ந்த அழிப்புகளில் "செவ" கரும் ஆகாய விமானத் தாக்குதல்

விசுவம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன, நானாந்தச்சாவுகள், பட்டினி,

சீர்துறைக்கப்பட்ட அகலு வாழ்க்கை "ஒருக்கப்படுகிறோம்"

என்பதனை நிரூபணமாக்கியது. இரத்தம் தோய்ந்த நீதியின் கவர்

களில் ஒருக்கப்பட்டவர்களின் மரணச் செய்திகள் நாள்தோறும்

கேட்டன. கோவில்கள் யீசு விமானங்கள் நெருப்பைக்கக்கவிட்டுச்

சென்றன. பசுமிகு குழிக்குக்குள்ளும் அகலி முகாமுகளில் யூக்கப்

பட்ட நிலையில் ஆக்கிரமிப்பு தேசத்தின் குழித்திருந்தது.

விடுதலைப்போராட்டப் பாதையில் சகல போராட்ட சக்திகளை
 யும் ஒன்றிணைத்துப் போராடுவதே முறையாகும். ஆனால்...
 ஜனநாயக ரீதியில், மனிதாபிமான ரீதியில், சிந்திக்கத் தவறியதால்
 உள் முறண்பாடுகள் வேட்டுக்களால் தீர்க்கப்பட்டதால், ஜனநாயக
 சகோதரத்தீவம் அராஜகத்திலை அழிக்கப்பட்டதால், குப்பாக்கிகள்
 மட்டுமே துரைத்தனம் செய்தன. விளைவு... ஒற்றமையின்மை.
 போராட்ட அணிகளில் ஏற்பட்ட படைவீரம். இது எதிரிகளை முன்
 னேற வைத்தது. முன்னர் எப்போதும் இல்லாதவகையில் அகதிகள்.
 அமைதியைத் தேடிப் போய் அழிவுக்கு முகம் கொடுக்கும் ஓர்ப்
 பாக்கியம். கொடுமையான எதிர்காலம் பற்றிய அச்சம் நிலவிய
 வேளையில் பாரிய அழிவுகளை விளைவித்திக்கொண்டிருந்த போர்
 ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட வேண்டும், சமாதானமும் அமைதி
 யும் உடன் நிலை நிறுத்தப்பட வேண்டும். சீர்குலைக்கப்பட்ட அகில
 னாடுகளைக் குறை மாறி வன்முறைக் குறுக்கீட்டில்லாத வாழ்க்
 கை முறைக்குத் திரும்ப வேண்டும். இவையே இன்னும் பரும் மக்களி
 ன் உடனடித் தேவைகளாக இருந்தன. மக்கள் நிம்மதியாக சிந்திக்
 க முடியாமல் பேசமுடியாமல் இருந்த நிலையில் அழிவுகள் மட்டுமே
 தொடர்ந்து கொண்டிருந்தன.

ஜூலை மாதம் 29 ி திகதி இலங்கை இந்திய ஒப்பந்த
 த்தின் பிரகாரம் போர் நிறுத்தம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. இந்
 திய சமாதானப்படைவீரர் போர் நிறுத்தத்தை மேற்பார்வை

யிருவதற்காக இலங்கை அரசின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களுக்கு வரவழைக்கப்பட்டன. இந்த ஒப்பந்தத்தைப் பற்றிக் கலந்துரையாடுவதற்காக இந்திய மத்திய அரசிலுள் யூசு-டெல்கிக்கு அழைக்கப்பட்ட விடுதலை இயக்கங்களான தமிழீழ விடுதலை இயக்கம், தமிழீழ மக்கள் விடுதலைக் கழகம், ஈழத்தேசிய ஜனநாயக விடுதலை முன்னணி, ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி ஆகியன வெளியிட்ட கூட்டறிக்கையில், "... சிறிலங்கா அரசின் ஒத்திட்ட பாரிய அழிவுகளுக்கு இன்று முகம் கொடுத்திருக்கும் தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரதான தேவை சமாதானமே..." என்றும் "...இதே வேளையில் தமிழ் பேசும் மக்களின் நலனை அக்கறையுள்ள இந்தியா, இந்த சமாதானத்திட்டத்தை முன்நிறுத்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள இந்தியாவின் இந்நலவெண்ணமுயற்சிக்கு நமது பூரண ஆதரவையும் ஒத்துழைப்பையும் அனைத்து வழிகளிலும் நல்குவோம்." எனத்தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

சமாதான ஒப்பந்தத்தின் படி சிறிலங்கா ராணுவத்தினர் முகாம்களுக்குத் திரும்பிச் சென்றும் பெரிய முகாம்கள் அனைத்தும் இந்திய சமாதானப் படையினரின் பொறுப்பிற்கு வந்தன. மேலும் மாதம் 25 ி திகதிக்குப்பின் சிறிலங்கா ராணுவத்தின் முற்றுகைகளின் போது நிறுவப்பட்ட சிறிய முகாம்கள் யாவும் மூடப்பட்டன. ராணுவத்தால் கைப்பற்றப்பட்டிருந்த பள்ளிக்கூடங்கள் மீண்டும் நிர்வாகங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. யாழ்ப்பாணத்தில் முக்கிய இடங்களில் நிறுவப்பட்டிருந்த முகாம்கள் மூடப்பட்டன. திருமலையில் சிறிலங்கா ராணுவ முகாம்களை இந்திய ராணுவம் பொறுப்பே

நிறைவு. ஆகஸ்ட் மாதம் 20 ம் திகதிக்கு முன் ஊர்காவறப்படையினர்
 தமது ஆயுதங்களை ஒப்படைக்க வேண்டுமென இந்திய ராணுவதர
 ப்பி அறிவிக்கப்பட்டது. திருகோணமலைத் துறைமுகத்தில் வந்து
 இறங்கிய சமாதானப் படைபுள்ளரை மக்கள் பெரும் திரளாக வந்
 து வரவேற்றனர். நிறுத்தப்பட்டிருந்த படை சேவைகள் மீண்டும்
 இயங்கத் தொடங்கின. திருமலை நகர் வழமைக்குத் திரும்பியது.
 தமிழ்ப்பிரதேசங்களில் இடம் பெயர்ந்தவர்கள் சொந்த இடங்களு
 க்குத் திரும்பிச் சென்றனர். வர்த்தக நிலையங்கள் திறக்கப்பட்டன.
 வங்கிகள் இயங்க ஆரம்பித்தன. யாழ்ப்பாணத்திற்கு வருகும் பயணிகள்
 வாகனங்கள் இடையில் மறித்து சோதனை செய்யப்படவில்லை.
 கொழும்பு-யாழ் இரவு பஸ் சேவை ஆரம்பிக்கப் பட்டதுடன்
 வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களிலுள்ள சகல பஸ் சேவைகளும் இயங்
 கத் தொடங்கின. சீர்குலைந்திருந்த வாழ்க்கை முறை மீண்டும்
 மெல்ல மெல்ல உருப்பெறத் தொடங்கியது. ஒருவருடத்திற்கு
 மேலான கால இடைவெளிக்குப் பின் யாழ்ப்பிரதேசத்தை மக்கள்
 பட்டாசுகள் கொழுத்தி வரவேற்றனர். தமிழ் பிரதேசங்களை இற
 க்கியிருந்த லத்திபித நிலைமை வலியுறு. சுருகாடாக இருந்த பகுதி
 கள் மீண்டும் களைகட்டத் தொடங்கின. நீண்ட நாட்களாக பூசுகள்
 நடைபெறாமல் இருந்த வடக்கு கிழக்கு பகுதி கோவில்களில் பூசு
 கள் நடைபெற்றன. ஆவணி மாதம் நல்லூர் கந்தசாமி கோவில்
 உற்சவத்தின் போது பல்லாயிரக்கணக்கானோரின் வருகையைக்
 காணக்கூடியதாக இருந்தது. சிறி வங்கா வதைமுகாம்களில் இருந்
 து ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட இளைஞர்கள் வீடுவீக்கப்பட்டனர்.

பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் புனர் வாழ்வுத் திட்டங்கள் செயற்படத் தொடங்கின.

ஒப்பந்தத்தின்படி சகல ஆயுதங்களையும் ஒப்படைத்த விட்டதாக தமிழீழ விடுதலை இயக்கம், தமிழீழ மக்கள் விடுதலைக் கழகம் ஆசியவை அறிவித்தன. ஈழ மக்கள் புரட்சிகர முன்னணியை வெளியிட்ட அறிக்கையில் முழு ஆயுதங்களையும் ஒப்படைப்பதாகவும் அதன் ஆயுதப் பிரிவான மக்கள் விடுதலைப் படை கலைக்கப்பட்டுவிட்டதாகவும் கூறப்பட்டது. தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் சமூகமையில் நடத்திய கட்டத்திற் தமது ஆயுதங்களை ஒப்படைக்கப் போவதாக அறிவித்தனர்.

ஆயுத ஒப்படைப்புகள் நடந்து கொண்டிருந்த அதே வேளையில் கிழக்கு மாகாணத்தில் டொக்கட்டிச்சோலைப் பகுதியில் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியைச் சேர்ந்த குருகுலசிறீகம் பர்மன் ஆசியோர் நிராயுதபானிகளான நிலையில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளால் சுட்டுக் கொல்லப் பட்டனர். இதன் பின் இந்திய ராணுவத்தினருக்கு ஆயுதங்களை ஒப்படைக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்த ஈ. ம. பூ. வி. முவைச் சேர்ந்த 130பர் புலி இயக்கத்தின் ராஜ் கட்டத்தப்பட்டனர். இந்திய சமாதானப் படையினரின் தலையீட்டால் இவர்கள் விடுவிக்கப்பட்டனர்.

மக்கள் சாதாரண வாழ்க்கைக்கு திரும்ப உதவு முகமாக இந்திய சமாதானப் படையினர் ஒரு தற்காலிகமான 'சிவில்' நிரவாக அமைப்பை நிறுவினர். பொது மக்கள் நலக் கருதி பலாவி இந்திய படைமுகாமிலும் மற்றைய இடங்களிலும் "புகார்ப்பிரிவு"கள் திறந் துவைக்கப்பட்டன. நாட்டில் ஏராளமான கொள்ளைகள்

நடந்து கொண்டிருந்ததால் பெரும் தொகையான புகார்கள்
கொடுக்கப்பட்டன.

ஜனநாயக அரசியலில் ஈடுபடுவதற்கான ஒரு சூழ்நிலையை இந்திய
இலங்கை ஒப்பந்தம் அமைத்துக்கொடுத்திருந்தது. அப்படியான நேரத்தில்
சமாதானத்திற்காக சகல விதத்திலும் ஒத்துழைப்பை எடுப்பது
ஆரோக்கியமான ஒரு நிலைமைக்கு அத்திவாரமீடுவதாகவே அமைந்தது.
ஒப்பந்தத்தை நடைமுறைப்படுத்திவந்தது மூலம் எப்படி தமிழ் மக்கள்
எனது பாதுகாப்பு உறுதி செய்யப்படுகிறதோ அதே போல கிடைத்
துள்ள இந்த "சமாதான காலத்தை தொடர்ச்சியாகப் பேணுவ
தில் போராளிகளின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாக இருந்தது. ஏனெனில்
சமாதான காலத்தை ஜனநாயக அரசியலுக்காகப் பயன்படுத்த
வேண்டியவர்கள் அவர்களே. ஆனால் இந்த நிலைமை எப்படி அணுகப்பட
ட்டது என்பதைப் பார்த்தால், சமாதானம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட
திலிருந்து ஆயுதங்கள் யாவும் ஒப்படைக்கப்பட்டுவிட்டன என்ற
கூறப்பட்டபின்பும் நடைபெற்ற ஆயுத மோதல்கள், உருவாக்கி
கொண்டிருந்த அமைதிச் சூழ்நிலையை அச்சுறுத்தித் தொடங்கின.
உதாரணமாக கிழக்கு மாகாணத்தின் கரிமுனைப்பகுதியில் தமிழர்கள்
குக்கும் முஸ்லிம் மக்களுக்குமிடையில் ஏற்பட்ட கலவரமானது, புனி
இயக்கத்தினர் கரிமுனையைச் சேர்ந்த முஸ்லிம் ஒருவரை சுட்டுக்
கொன்ற போது ஆரம்பித்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும்
மோசமான நிலைமையைத் தோற்றுவித்தது மட்டக்களப்புப்படுகொலை
ச் சம்பவங்களாகும். தமிழீழ மக்கள் விடுதலைக் கழகத்தைச்
சேர்ந்த இரா. வசுதேவா, ஜோதீஸ்வரன், பவான், மெண்டி, மகிள்
தா ஆகியோரும் ஐம்பதிற்கு மேற்பட்ட பொது மக்களும் புனி

இயக்கத்தினரிலுள் கோரத்தனமாகக் கொலை செய்யப்பட்டனர். தொடர்ந்து, செப்டம்பர் மாதம் 23ம் திகதி வவுனியாவில் உள்ள கலநாட்டினுளும் என்னுமிடத்தில் த. ம. வி. கழக முகாமொன்றை புலி இயக்கத்தினர் சுற்றி வளைத்து தாக்கிய போது கழகத்தைச் சேர்ந்த ஏழு பேர் கொல்லப்பட்டனர். புலிகளின் தேடி அழிக்கும் நடவடிக்கைகளிலுள் வீதியோரங்களில் பெரும் தொகையான பொது மக்களின் ஈடலங்கள் காணப்பட்டன. கிழக்கு மாகாணத்தில் சந்திவழி, பேரத்து, மகியூர், மணூர், காணரத்து மணலிசேனை, கிராடி, நற்பிட்டிமுனை ஆகிய இடங்களில் புலிஇயக்கத்தின் படுகொலைச் சம்பவங்கள் தொடர்ந்தன. மணூரில் தமீழ்மு விடுதலை இயக்க முகாமொன்று புலிகளிலுள் தாக்கப்பட்டபொழுது ஐந்து த. வி. இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கொல்லப்பட்டனர். செப்டம்பர் 23ம் திகதி மணூரில் நடைபெற்ற இன்னொரு சம்பவத்தின் போது இந்திய சமாதானப் படையினருக்கும் புலிஇயக்கத்தினருக்கும் இடையிலான உறவுகளில் விரிசல்கள் ஏற்படத் தொடங்கின. மணூரில் உள்ள இந்திய சமாதானப் படையினரின் முகாம்களுக்கு முன்பாக புலிகளின் ஆதரவாளர்கள் ஆர்ப்பாட்டம் செய்ததோடு கற்களையும் வீசினர். இதன் போது இந்திய சமாதானப் படையினர் சர்ப்பாக்கிப் பிறயோகம் செய்ய நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர்.

செப்டம்பர் 13ம் திகதி புலி இயக்கத்தினர் கீழ்வரும் கோரிக்கைகளை அடங்கிய மகஜர் ஒன்றை இந்திய சன சபை திரு. ஜே. என். டிக்கிட் இடம் கையளித்தனர்.

கோரிக்கைகள். 1) வடக்கிலும் கிழக்கிலும் புனர்வாழ்வு என்ற

போர்வையில் சிங்களக்குடியேற்றங்கள் நிறுத்தப்படவேண்டும்.

2) இடைக்கால நிர்வாகமொன்று அமைக்கப்படுமி வரை சகல புனர்வாழ்வு வேலைகளுக்கும் நிறுத்தப்பட வேண்டும். 3) வடக்கு, கிழக்குப் பகுதிகளில் பொலிஸ் நிலையங்கள் திறக்கப்படுவது நிறுத்தப்படவேண்டும். 4) இந்திய அமைதிப்படையின் மேற்பார்வையில் சிறிஸ்கா அரசின் ஊர்காவல் படைகள் கலைக்கப்பட்டு அவர்களது ஆயுதங்கள் பறிக்கப்பட வேண்டும். தமிழ் கிராமங்களிலும் கவி நிலையங்களிலும் உள்ள ராணுவ மற்றும் பொலிஸ் முகாம்கள் மூடப்பட வேண்டும். 5) பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டிருந்திருப்பது முகாம்களிலும் சிறைகளிலும் வைக்கப்பட்டுள்ள தமிழ் இளைஞர்கள் அனைவரும் விடுதலை செய்யப்பட வேண்டும். இந்தக் கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றம் வரை அரசாங்க அலுவலகங்களின் முன்பு மலியல் போராட்டங்களும் சாகுநிலைவரையான உணவு விரதங்களும் நடத்தப்படுமி எனக் குறிப்பிடப் பட்டிருந்தது. அதன்மீது இவை 24 மணிநேரக் காலக்கெடுவிற்கிடையில் அமுல் செய்யப்பட்ட வேண்டுமெனவும் வலியுறுத்தப்பட்டிருந்தது. இக்காலக்கெடுவிற்குப் பின் செப்டம்பர் 15ம் திகதி தீர்ப்பின் உடனடிவிரதம் ஆரம்பமாகியது. இது சம்பந்தமாக செப்டம்பர் 23 இல் புலிகள் தலைவர்களுக்கும் இந்தியத் துறைமுக ஜே. என். டி. சி. சி. குமீட்டியில் பலாவியில் பேச்சுவார்த்தை நடைபெற்றது. இந்த விதமான "அகிம்சை" அரசியல் பிரசாரம் புலிகளால் மேற்கொள்ளப்பட்ட அதே வேளையில் சக இயக்கங்களுக்கெதிரான கொலைகள் தொடர்ந்தன. மறுபுறத்தில் இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான மறிநாள் அம்சங்கள் கவனத்திற்கெடுக்கப்பட்டு ஒப்பந்தத்தை

நடைமுறைப்படுத்திவந்தற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. செப்டம்பர் 16 இல் இந்திய அதிகாரிகளுக்கும் சிறிலங்கா அரசு நிருமலையில் கொழும்பில் நடந்த பேச்சு வார்த்தைகளைப் போல மாகாணசபைக்குக்கான அதிகாரம் பரவலாக்கிக் மேலும் ஐரா யப்பட்டது. அத்துடன் சென்னையில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் முன்னாள் கமிஷி அமைச்சர் டாக்டர். பழமுத்தையாசாமி தலைமையிலான முஸ்லிம் னா துக் குழுவை சந்தித்துப் பேசிய போது, அதிகாரம் பகிர்வு பற்றிய ஒரு கருத்தொற்றுமைக்கு வந்ததாக அறிவிக்கப்பட்டது. இடைக்கால நிர்வாகக் குழுக்கான நகல் பட்டியல் ஒன்றை முஸ்லிமொழிந்த புவி இயக்கத்தினர் இடைக்கால நிர்வாகக் குழுவிலிருந்து 10 அங்கத்தவர்களுள் 5 பேர் புலிகளின் பிரதிநிதிகளாக இருக்க வேண்டும் என அறிவித்தனர். மேலும் புலிகளின் அரசியல் குழுவைச் சேர்ந்தவரான எல். திலகர் இது பற்றிக் கூறாதையில் "இடைக்கால நிர்வாகக் குழுவில் ஈ. ம. பு. வி. முன்னணியின் பிரதிநிதிகளின் அங்கத்தவரானது 'சமூகவிரோதிகளை' உள்னடக்குவதாக முடியும். இவர்கள் குழுவில் இடம்பெற்றால் புலிகள் அதை பகிழ்கிறார்கள். சிங்களப்பிரதிநிதிகளின் உள்னடக்கத்தையும் நாம் எதிர்த்தோம்." என அறிவித்திருந்தார்.

இடைக்கால நிர்வாகக் குழுவில் 5 புலிகளின் பிரதிநிதிகளும்,

ஈரோஸ், த. வி. கூட்டணி. ஈ. ம. பு. வி. முன்னணி ஆகிய அமைப்புகளில் இருந்து ஒவ்வொரு பிரதிநிதியும் ஒரு முஸ்லிம் பிரதிநிதியும் ஒரு சிங்களப் பிரதிநிதியும் இடம் பெறவர் என ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதது. புலிகள் முஸ்லிமொழிந்த பிரதிநிதிகளில் ஒருவர் பிரதான நிர்வாகியாக இருப்பார் எனவும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

சமாதான ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் சம்பிரதாய பூர்வமாக ஆயுதங்கள் கையளிக்கப்பட்டு அகிரகசபி யோராட்டாநிகள் நடந்து கொண்டிருந்த அதே வேளையில் செப்டெம்பர் மத்தியில் புலி இயக்கத்தினருக்கு சிங்கப்பரிலிருந்து ஏராளமான ஆயுதங்கள் வந்து சேர்ந்தன. ஒக்டோபர் மூன்றாம் திகதி பஞ்சத்தின்றுறையில் 17 புலி இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சிறுவன்கா கடற்படையினரால் கைது செய்யப்பட்டனர். கைது செய்யப்பட்ட 17 பேரையும் சிறுவன்கா அரசு கொழும்புக்கு எடுத்துச்செல்ல முயற்சித்தது பிரச்சனைகளைச் சிக்கலாக்கியது. இவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டாவிட்டால் "சயனயட்" அருந்தி தற்கொலை செய்யது விடுவார்கள் என புலி இயக்கத்தின் தலைமப்பீட்டி ஜனரலி திபேந்திர சிங்குக்கு அறிவித்தது. கைது செய்யப்பட்டிருந்தவர்களை புலி இயக்கத்தைச் சேர்ந்த மத்தையா சிறி சந்தித்துத் திருப்பிய பின் 17 பேரும் "சயனயட்" அருந்தி தற்கொலைசெய்ய முயற்சித்தனர். இதில் 12 பேர் மரணமாதார்கள். இதையடுத்து புலி இயக்கத்தின் எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகள் ஆரம்பமாகின.

முதலில் புலிகளிடம் கைதிகளாக இருந்த 8 சிறுவன்கா ராணுவத்தினர் சுட்டுக்கொலைப்பட்டனர். காங்கேசசன் துறைச் சீமேந்துத் தொழிற்சாலைப் பொதுமுகாமையாளர் ஜயமான, உபமுகாமையாளர் கஜநாயக ஆசியோர் சுட்டுக் கொலைப்பட்டதுடன் ரூபவாணிக் கூட்டுத்தாபனத்தைச் சேர்ந்த 5 ஊழியர்கள் கடத்தப்பட்டிருக்க கொலைப்பட்டனர். கொழும்பிலிருந்து மட்டகளப்பிற்கு வந்த புகையிரதம் எரிக்கப்பட்டதன் விளைவாக 40க்கும் மேற்பட்ட பிறயானிகள் கொலைப்பட்டனர். இந்த எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளின் உச்சக்கட்டமாக மட்டகளப்பில் 150க்கும் மேற்பட்ட சிங்கள

தமிழ் அப்பாவிப் பொது மக்களும் திருகோணமலையில் 25க்கும் மேற்பட்ட பெண்கள் குழந்தைகளடங்கிய பொதுமக்களும் கொலைப்பட்டனர். இதைத் தொடர்ந்து இந்திய சமாதானப் படையில்

ஜனரலி திபேந்திர சிங் புலி இயக்கத்தினருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் சமாதான ஒப்பந்தத்திற்கு விரோதமாக ஆயுதங்களை நடமாடுவதையும், ஆயுத நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதையும் சுட்டிக்காட்டி இவை உடனடியாக நிறுத்தப்படாவிட்டால் அவர்களைக் கெதிரான ராணுவ நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும் என அறிவித்திருந்தார். அக்டோபர் 6ம் திகதி இயக்கங்களிடம் இருந்த ஆயுதங்களை மீள்ப் பெறும் நடவடிக்கைகள் இந்திய ராணுவத்தினர்

சூரம்பிக்கப்பட்டன சமாதான ஒப்பந்தத்தை நிராகரித்த புலிஇயக்கத்தினர் இந்திய ராணுவத்தினருக்கு எதிரான ஆயுத நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட ஆரம்பித்தனர். இதுவே இந்தியப் படையினருக்கும் புலிஇயக்கத்தினருக்குமிடையிலான ஆயுத மோதலின் சூரம்பமாகும். ஆபாயகரமான கண்ணிவெடிகள் புதைக்கப்பட்டு பாதுகாக்கப்பட்டு இருந்த யாழ்ப்பாணநகரம் புலிஇயக்கத்தினரின் அரசாங்க விண்ணியது புலிகளின் ஆயுதக்கிடங்குகளை கைப்பற்ற இந்தியப்படையினர் எடுத்த முயற்சிக்குப் புலிஇயக்கத்தினரின் ஆயுதரீதியான எதிர்ப்புக்களும்

மீண்டும் யுத்த நிலைமைகளைத் தோற்றுவித்தன. சனநெருக்கடியான பிரதேசங்களில் இந்த மோதல்கள் ஏற்பட்டதால், மக்கள் பாதுகாப்புக் கருதி கோவில்களில் தங்கியிருக்கும் படிவேண்டப்பட்டனர். இருதரப்பினும், பொதுமக்கள் தரப்பினும் பெரும் உயிர்ச்சேதங்கள் ஏற்பட்டன.

மறுபுறத்தில், இந்த ஒப்பந்தத்திற்கு எதிரான மக்கள் விடுதலை முன்னணி (ஐ.ஜி.வி.பி) யினரின் குண்டு வெடிப்புகள், அரசியற்கொள்கைகள் மத்தியில் சிறிலங்கா பாராளுமன்றத்தில் மாகாணசபைகளுக்கான சட்டமூலம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

புலிஇயக்கத்தினர் தமக்கெதிரான சகல ஆயுத நடவடிக்கைகளுக்கும் இந்திய ராணுவத்தினரால் உடனடியாக நிறுத்தப்பட வேண்டுமென கேட்டிருந்தனர். புலிஇயக்கத்தினர் சமாதான ஒப்பந்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டு சகல ஆயுதங்களையும் கையளிப்பதில் மூலமே சமாதானத்தை ஏற்படுத்த முடியுமென இந்திய தரப்பில் கூறப்பட்டது.

நவம்பர் மாதம் 22ம் திகதி, புலிஇயக்கத்தினர் ஆயுதங்களை ஒப்படைப்பதற்காக 48 மணி நேர "யுத்தநிறுத்தம்" அழங்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. இந்த யுத்தநிறுத்தத்தின் போது எந்த விதமான ஆயுத ஒப்படைப்புக்களும் நடைபெறவில்லை.

"எங்கள் பிரச்சனை எவ்வளவு முடியாது" என்ற ஒப்பாரி வைப்பதைக்காட்டிலும் இடைக்கால வந்த அமைதிக்கு என்ன நடந்தது என்ற பார்ப்பதுதான் அறிவு ற்றவமானது. வந்த அமைதி எங்கேயும் போய்விடவில்லை. அகதி முகாம்களில் இன்னலிப்பட்டுக் கொண்டிருந்த மக்களும், புலிஇயக்கம் உட்பட சகல அரசியல் அமைப்புகளும் ஜனநாயக அரசியலில் கலந்து கொண்டு சமாதான நிலைமைகளை உருவாக்கக்கூடிய சகல தகுதிகளையும் இன்று ஏற்பட்டுள்ள

எ ஓப்பந்தம் கொண்டுக்கிறது. இது உறுதி செய்யப்பட்டால் பயந்
து ஓடி ஒளிக் கு விட்ட அமைதி யீண்டு மக்களைத் தேடி வரும்.

தமிழ் மக்களின் ஜனநாயக அரசியலும் சமாதான வாழ்வும் ஒன்
றை ஒன்று பின்பிப்பினைந்துள்ளன. சமாதானத்தின் எதிரிகள் ஜன
நாயக அரசியலின் எதிரிகளேயாகும்.

இன்று மக்களுக்குத் தேவை, சமாதானம்.

— காளிதாஸ்.

ஈழத்தின் ஒரு ஜனநாயகக்குடியரசைக் கட்டியெழுப்ப
முயற்சிக்கும் இந்தத் தலைமைகள் இன்று இயக்கங்களுக்குள்ளும்
சக இயக்கங்களுக்கிடையிலும் மக்கள் மத்தியிலும் தனி
மனித சுதந்திரத்தையும் ஜனநாயகத்தையும் கடைப்பிடிக்கத்
தவறும் போது, ஆட்சிக் கட்டில் ஏறியபின், அதிகாரம்
கைக்கு வந்த பின் பிணக்குவியலின் மேல் கம்போச்சியாவில்
ஆட்சி செய்த "பொலி பொட்டின்" ஆட்சியையா
ஏற்படுத்தப் போகின்றார்கள்?

"தமிழ்மத்தின் இறமையானது யாருக்கும் தாரைவார்த்திக்
கொடுக்கப்படவில்லை" -- ஆம், எந்த ஒரு இயக்கத்
—திற்கோ அன்றி அதன் தலைவருக்கோ அவ்விறமை
தாரைவார்த்திக் கொடுக்கப்படவில்லை. மக்களுக்காக
இயக்கங்களேயன்றி இயக்கங்களுக்காக மக்களில்லை.

தமிழ் மக்கள் சீராகச் சிந்தித்து வருவதால் வரலா
—ற்றை உருவாக்குவதில் பங்கு கொள்ள வேண்டும்.

வரலாற்றில் ஒரு "அடோலிப்: கில்லரும் பொலிபொட்டும்"

தோன்றுவதற்குக் காரணம் மக்கள் அரசியல் விழிப்புடன்
செயல்படத் தவறியதேயாகும். அந்த நிலை ஈழத்

தமிழருக்கும் ஏற்பட்டுவிட்டிருக்கிறது. **சீர்தரணம்** 1/86.

ஒப்பந்தம் பற்றி...

இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதற்காக முன்பு உருவாக்கப்பட்ட பண்டாரநாயக்கா-செலைநாயகம் ஒப்பந்தம், டட்லி செனநாயகா-செலைநாயகம் ஒப்பந்தம் என்ற வரிசையில் 1987 ஜூலை மாதம் 29ம் திகதி ஒரு ஒப்பந்தம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

முன்னைய ஒப்பந்தங்களில் முதலிடம் கொடுக்கப்பட்ட கோரிக்கைகளான தமிழ் மொழிக்கான அந்தஸை, தமிழ்ப்பிரதேசங்களின் நிர்வாகம், குடியேற்றம் ஆகியவை இந்த ஒப்பந்தத்திலும் உரிய இடத்தைப் பெற்றிருக்கின்றன. தமிழ்த்தலைவர்களுடன் ஒப்பந்தம் செய்வது கொண்ட சிங்கள முதலாளித்துவ அரசாங்கங்கள் அந்த ஒப்பந்தங்களை நடைமுறைப்படுத்தத் தவறியதின் விளைவாக தமிழ்மக்கள் சிறிலங்கா அரசாங்கங்களில் நம்பிக்கையற்றதாக மட்டுமல்லாது இலங்கையின் தேசிய இனப்பிரச்சனையும் பூதாகரமாக உருவெடுத்தது.

1985 டிசம்பர் மாதம் தமிழர் விடுதலைக் கட்டளையினர் இந்திய அரசாங்கத்திற்கு சமர்ப்பித்த மாநில சுயாட்சியை அடிப்படையாகக் கொண்ட திட்டத்தையும், 1986 மே மாதத்திலிருந்து இந்தியப் பிரதிநிதிகளுக்கும் சிறிலங்கா அரசாங்கத்திற்கும் இடையில் நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தைகளின் விளைவாக 26.6.1986 இல் அரசியல் கட்சிகள் மாநாட்டில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மானாணசபைத் திட்டங்களையும், அதற்குப்பின்பு 19.12.1986 இல் சமர்ப்பிக்கப்

பட்ட திருத்தங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட இந்த ஒப்பந்தம் 29.7.1987 இல் இலங்கை இந்திய அரசாங்கங்களுக்கிடையிலான கைச்சாத்திடப்பட்டுள்ளது. சிறுநீரக அரசாங்கம் இந்த ஒப்பந்தத்தை இந்திய அரசுடன் செம்மையானபடியால் முன்மைய ஒப்பந்தங்களைப் போல இதைத் தட்டிக்கழிக்க முடியாத நிலைமை ஒன்று ஏற்பட்டுள்ளது. தமிழ் அரசியல் கூட்சிகளும் இயக்கங்களும் இந்தியாவின் அடிச்சரணையின்றி எந்தவொரு தீர்வையும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டோம் எனக் கூறி வந்தமையினாலேயே இந்திய அரசு இந்த உத்தரவாதத்தைக் கொடுக்க வேண்டி ஏற்பட்டுள்ளது.

ஈ

இந்த ஒப்பந்தம் பிடிவரும் முக்கிய விடயங்களை உரிமையாகியுள்ளது. இலங்கையில் தற்போதுள்ள ஒற்றையாட்சி முறை பேணப்படும். இலங்கை பல்வேறு மொழிகளைப் பேசும் பல இனங்களின் வாழும் ஒரு நாடு என்பதையும் அவர்களின் மொழி கலாச்சாரம் ஆகியவை பேணிப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் அங்கீகரிக்கின்றனது. வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழர்கள் பாரம்பரியமாக வாழ்ந்த பிரதேசங்கள் என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இலங்கையில் சகல இனங்களுக்கும் சமஉரிமைகளுக்கும் பாதுகாப்பாகவும் சமாதானமாகவும் தமது வாழ்க்கை நலன்களைப்பூர்த்தி செய்வதில் இலங்கையின் ஐக்கியம், இறைமை, பிரதேச சுதந்திரம் ஆகியவற்றைப் பாதுகாப்பதற்காகவே இந்தத் தீர்வுகள் முன் வைக்கப்படுகின்றன என ஒப்பந்தத்தின் கூறப்பட்டுள்ளது. சிங்களத்தின், தமிழும் ஆங்கிலமும் அரசுகளும் மொழிகளாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. எல்லா மாகாணங்களிலும் மக்களால்

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாகாணசபைகள் உருவாக்கப்படும். இவை ஒரு முதலமைச்சரையும் மந்திரிசபையையும் கொண்டிருக்கும். இந்த மாகாணசபைகளுக்கான அதிகாரங்கள், 4.5.1986 இல் இருந்த 19.12.1986 வரை நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தைகளின் அடிப்படையிலேயே அமையும்.

வடக்கு மாகாணத்திற்கும் கிழக்கு மாகாணத்திற்கும் பொதுவாக ஒரு மாகாணசபை உருவாக்கப்படும்.³ 1988 டிசம்பர் 31ம் திகதிக்கு முன் நடைபெறும் சர்வஜன வாக்கெடுப்பின் மூலம் கிழக்கு மாகாண மக்கள் இணைந்த மாகாண சபையை விரும்கிணூரிகளா அல்லது தனியான மாகாணசபையினை விரும்புகிணூரிகளா என்பதைத் தீர்மானிக்கக்கூடிய தீர்மானம் அளிக்கப்படும். மாகாண சபைகளுக்கான தேர்தல்கள் 1986 டிசம்பர் மாதம் 31ம் திகதிக்கு முன் நடத்தப்படும்.

ஒப்பந்தம் கையாடப்பட்ட 72 மனித்தியாலங்களுக்குள் போர் நிறுத்தம் அமுலாக்கப்பட வேண்டும். சிறிலங்கா ராணுவம் 25.6.1987 இல் இருந்த இடங்களுக்கு திரும்பிவிட வேண்டும். விடுதலை இயக்கங்கள் தமது ஆயுதங்களை நியமிக்கப்படும் அதிகாரிகளிடம் கையளிக்கவேண்டும்.

பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டம், அவசரகாலச்சட்டம் ஆகியவற்றின் கீழ் சிறைவைக்கப்பட்டிருக்கும் அரசியல் கைதிகளுக்கு, இச்சட்டங்களின் கீழ் குற்றம் சாட்டப்படும் வழக்குத் தொடரப்படும் இருப்பவர்களுக்கும், மற்றைய போராளிகளுக்கும் பொதுமன்னியப் பளிக்கப்பட வேண்டும்.

போர் நிறுத்தத்தை மேற்பார்வையிடுவதற்கும், ஒப்பந்தத்தை

நடைமுறைப்படுத்தவதற்கு ஏற்படும் தடைகளை அகற்றுவதற்கும் சிறிலங்கா ஜனாதிபதியின் வேண்டுகோளின்படி இந்தியப் படைகள் வடக்கு சிழக்டு மாகாணங்களுக்கு கொண்டுவரப்படும்.

ஒப்பந்தத்தைத் தொடர்ந்து பரிமாறப்பட்ட கடிதங்களின் பிரகாரம் பின்வரும் உடன்பாடுகளுக்கும் ஏற்பட்டுள்ளன.

இலங்கை, இந்தியா ஆகிய நாடுகளிடையே பந்தோபஸ்திக்கு விரோதமான சக்திகள் தமது மண்ணில் செயற்படுவதைத் தடுக்க வேண்டும். இந்தக் கொள்கையை இலங்கை தனது வெளிநாட்டு உறவுகள், ராணுவ இரகசிய ரீதியான செயற்பாடுகள், திருகோணமலைத் துறைமுகம் மற்றைய துறைமுகங்கள் ஆகியவற்றை மற்றைய நாட்டுக் கப்பல்கள் பாவித்தல் ஆகியவற்றில் கடைபிடிக்கவேண்டும்.

இலங்கையில் இருக்கும் வெளிநாட்டு ஒலிபரப்பு ஸ்தாபனங்கள் ராணுவ ஒற்றைக் கேட்கும் நடவடிக்கை போன்றவற்றில் ஈடுபடாதபடியான அவர்களுடனான உடன்படிக்கைகள் மறபரிசீலனை செய்யப்படவேண்டும். சிறிலங்கா அரசாங்கத்திற்கு விரோதமான சக்திகள் இந்திய மண்ணில் செயற்படுவதும் தடுக்கப்பட வேண்டும். இலங்கை ராணுவத்தின் பயிற்சிகளுக்கு அவசியமான உதவிகளை இந்திய அரசாங்கம் அளக்கும்.

இதனோடு இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தத்தின் சராம்சமாகும்.

சிந்தனை

யில் வெளியாகும் கையெழுத்துடன் கூடிய ஆக்கங்களின் கருத்துக்கள் அவற்றை ஆகியோரின் கதநிர்மான கருத்துக்களே.

ஆசிரியர் குழு.

இந்தியாவில்துணைக்கப்பட்டது?

ராஜீவ் - ஜே. சூர் ஒப்பந்தமானது தமிழ் மக்கள் மீது திணிக்கப்பட்டது என்ற கருத்துப் பரவலாகப் பேசப்பட்டு வருகின்றது. 1983 ம் ஆண்டு இனஅழிப்பு நடவடிக்கைகளுக்கான இந்திரா காந்தி அரசாங்கம் திரு. ஜி. பார்த்தசாரதியை இலங்கைக்கு அனுப்பிவைத்தது. இதைத் தொடர்ந்து இலங்கை அரசிற்கும் தமிழர் பிரதிநிதிகளுக்கும் பல்வேறுபட்ட காலங்களில் ஏற்படுத்தப்பட்ட கருத்துப்பரிமாறல்களின் தொடர்ச்சியாகவே இந்த ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டுள்ளது என நாம் கருதுகின்றோம்.

1985 ஆம் ஆண்டு திம்புவில் ஈழத்தேசிய விடுதலை முன்னணி, தமிழர் விடுதலைக்கட்டணி, தமிழீழ மக்கள் விடுதலைக் கழகம் முதலிய தமிழர் அமைப்புகளுக்கும் இலங்கை அரசிற்கும் இடையில் நிகழ்ந்த பேச்சுவார்த்தைகள் அரசியல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. 1983 யூலை மாதத்தில் தமிழ்நாட்டிலும், இந்தியாபூராவிலும் ஈழத்தமிழர்கள் பால் ஏற்பட்ட அனாதாபாலையிலும், இந்தியமத்திய அரசு மற்றும் தமிழ்நாட்டு அரசின் உதவியிலும் வீங்கிப்பருத்த இந்த ஆயுதம்தாங்கிய குழுக்கள் - தமிழ் மக்களின் உரிமைகளுக்காகப் போராடும் அமைப்புகள் - என்ற சரிவதேச அங்கிகாரத்தை திம்புய் பேச்சுவார்த்தையில் கலந்து வகாண்டதன் மூலம் பெற்றதாகக் கொள்ளலாம்.

தமிழ் மக்கள் பிறப்பான தேசிய இனம், இவர்களுக்கென்று யாரும் பரிய வடக்கு, கிழக்கு பிரதேசம் உண்டு, தமிழ் மக்களுக்கு சுயநிர்ணய உரிமை உண்டு, மலையக மக்களுக்கு குடியுரிமை, வாக்குரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கைகளை அடிப்படை கோரி

கைககளாக முனைவத்த தமிழர் பிரதிநிதிகள் இந்த அடிப்படையிலே கோரிக்கைகளை இலங்கை அரசு ஏற்றுக்கொள்ளும் பட்சத்தில் மேற்கொண்டு தமிழர் உரிமைகளுக்காகப் பேசுவதற்குத் தயாராக இருந்தனர். இந்த விடயத்தில் இலங்கை அரசாங்கம் பின்வாங்கியதால் திம்பு பேச்சு வார்த்தைகள் முறிவடைந்தன..

25. 6. 86 இல் கொழும்பில் கூட்டப்பட்ட அரசியல் கட்சிகள் மாநாட்டில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி கலந்து கொண்டது. இம் மாநாட்டில் மாகாண சபைகளை உருவாக்கும் பிரேரணையை ஜெயவர்தன மூலமொழிந்தார். வடக்கு கிழக்கு இணைந்த பிரதேசத்தினை வலியுறுத்தியது தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி. இந்தப் பேச்சு வார்த்தையின் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மாகாணசபைத்திட்டம் எம். ஜி. ஆர். அரசாங்கத்தின் மூலம் ஏனைய தமிழர் அமைப்புகளிடம் கையளிக்கப்பட்டன..

மாகாணசபைப் பிரேரணைகளில் பிரச்சனைக்குரிய விடயமான கிழக்கு மாகாணம் சம்பந்தப்பட்டதாகவே இருந்தது. அம்பாறை, மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை என்ற மூன்று மாவட்டங்களாகப் பிரிந்து கி. க்கும் கிழக்கு மாகாணத்திலிருந்து அம்பாறை மாவட்டத்தைப் பிரித்து உவாமாகாணத்தின் இணைப்பதன் மூலம் தமிழர்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் கிழக்கு மாகாணம் ஒன்றை உருவாக்கலாம் என்ற கருத்து டிசம்பர் 19 பிரேரணைகளுடன் வெளியிடப்பட்டது. இது பற்றி தமிழர் பிரதிநிதிகள் தமது கருத்துக்களை வெளியிட்டிருந்தனர்.

கொழும்புலில் இந்திய மத்திய அமைச்சர்கள் நடவடிக்கை, பட்சிதம்பரம் குருவினர் ஜயவர்த்தனையுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி டிசம்பர் 19 பிரேரணைகளை உருவாக்கிக்கொண்டிருந்த அதே

தீவிர இலங்கை பாராகுமகிற்கு குழு விச்சைப் பெரேரா தலைமையில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் முக்கிய தளபதி சிட்டுவூடுகாங்கேசக்துறையில் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினர். இந்தப் பேச்சுவார்த்தைகளை விபரம் இதுவரை மர்மாக இருந்தாலும் கூட "இந்தியாவின் மேற்பார்வையிலேயே எந்த ஒப்பந்தத்தையும் செலுத்தக் கொள்ள நாம் விரும்புகிறோம்" என அவர் அறிவித்திருந்தார். கலாகாலமாக இலங்கை அரசாங்கம் தாள் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை காற்றிலே பறக்கவிட்டதால் இந்திய அரசின் மேற்பார்வையிலேயே ஒப்பந்தம் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்பதை தமிழர் பிரதிநிதிகள் தெளிவுறுத்தி வந்தனர்.

இந்த தொடர் பேச்சுவார்த்தைகளை ஒரு அங்கமாக யூலை 29 இல் ராஜீவ்.ஜே.ஓர ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது "நாளுக்கு வருட கால பேச்சு வார்த்தையின் வெளிப்பாடே இது" என திரு. அமிர்தலிங்கம் குறிப்பிட்டிருந்தார். — ஊ. மகாதேவா.

கடிதங்கள், கட்டுரைகள் மற்றும் சுவை விடயங்களுக்கும் தொடர்பு கொள்ளவேண்டிய முகவரி.

ஆசிரியர்

Editor

சிந்தனை

SINTHANA I

ஓல்கா ஸ்ராஸா, 49

Olga str 49,

7 ஸ்டூட்டார்ட் 1,

7-Stuttgart 1.

மேற்கு ஜேர்மனி.

West Germany.

தமிழக மனோநிலை.

வரலாற்று ரீதியாக இலங்கையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் இந்திய உபகண்டத்தோடு தொடர்புள்ளவையாகவே இருந்துவந்திருக்கின்றன. இலங்கையில் இந்தியாவிலும் தமிழ் மொழி பேசும் மக்கள் வாழ்ந்து வந்ததிலும் இருசாராருக்குமிடையில் அரசியல்; கலை, கலாச்சார உறவுகள் என்றும் நெருக்கமாகவே இருந்துவந்திருக்கிறது. இதில் இலங்கை அரசினால் தமிழ் மக்கள் மீது நடாத்தப்பட்ட கொடுமான வகைமுறைச் சம்பவங்களின் போது தமிழக மக்கள் இலங்கைத்தமிழ் மக்களின் உயிர்களைப் பாதுகாப்பதற்காகக் காட்டிய ஆதரவு கமிஷன் மக்களை ஓரளவு பாதுகாத்தது எனலாம். இவ்வாதரவானது தமிழக அரசியலிலும் பெரும் பங்கு வகித்ததில் இந்திய மத்திய அரசும் கமிஷன் மக்களின் பாதுகாப்பிற்கு உத்தரவாதம் செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. இங்கொரு புறத்தில் இலங்கையில் இருந்து வெளியேறிய அகதிகள் பெருமளவில் இந்தியாவில் தஞ்சமடைந்ததால் அச்சமையைத் தாங்கமுடியாத மத்திய அரசு இலங்கைகை தமிழ் மக்களின் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காணவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கும் உள்ளாகியது. அதன் பலமாக சர்வகட்சி மகாநாடும் இலங்கை இந்திய அதிகாரிகளுக்கிடையிலான பேச்சு வார்த்தைககும், தீர்ப்பு பெறக்கூற பேச்சு வார்த்தைககும் மற்றும் பேச்சு வார்த்தைககும் நடந்தேறின. இந்த நாள் வருட தொடர்ச்சியான முயற்சிகளின் பயனாக சென்ற ஜூலை 29 ம் திகதி இலங்கை இந்திய அரசுகளுக்கிடையில் ஒரு புதிய ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டது. இந்த ஒப்பந்தம் தமிழ்ப்பிரதிநிதிகளுக்கும் இலங்கை அரசாங்கத்திற்குமிடையில் எழுதப்படாமல் இலங்கை, இந்திய அரசுகளுக்கு

கிளையி் எழுதப்பட்டிருப்பதால் அது நடைமுறைப்படுத்தப்படும்
என்பது உறுதியாக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த ஒப்பந்தம் தமிழகத்தில் என்ன விதமான தாக்கத்தை ஏற்ப
டுத்தியுள்ளன என்பதைச் சற்றுக் கவனிப்போம். ஆகும் கட்சியான
அ. தி. மு. க இந்த ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றுவதில் மத்திய அரசிற்
கு உதவியாகவே இருக்கின்றது. ஆகும் கட்சிக்குள் ஏற்பட்டிருக்கும்
உட்புசல்கள் இலங்கைப்பிரச்சனையை இரண்டாம் இடத்திற்குத் தள்ளி
யுள்ளன. எதிர்க்கட்சியான தி. மு. க இந்த ஒப்பந்தத்தை ஆதரிக்க
வல்லவை. அவசரப்பட்டுச் செய்யப்பட்ட இந்த ஒப்பந்தம் சரிய
யான தீர்வு அல்ல என்றும் இலங்கைக்கு இந்தியப்படைகளை அனுப்பி
யது தவறு எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

தமிழகம் முழுவதும் இந்த ஒப்பந்தத்திற்கு மக்கள் பாரிய அளவில்
ஆதரவு கொடுத்துள்ளார்கள். ஒப்பந்தம் கைசாத்திடப்பட்டதில் பின்
னர் ராஜீவ் காந்தி சென்னை மரீஞ் கடற்கரையில் நடாத்திய
கூட்டத்தில் இதைக் காணக்கூடியதாகவிருந்தது. மேலும் ஒப்பந்தத்
தை சீர்குலைக்கும் நோக்கத்துடன் விடுதலைப்புலிகள் மேற்கொண்ட
நடவடிக்கைகளுக்கெதிராக இந்திய படைகள் எடுத்த நடவடிக்கைகளை
எதிர்த்து தி. மு. க வீனர் கூட்டிய பொதுக்கூட்டத்திற்கு
இரண்டாயிரம் பேர்மட்டுமே கலந்து கொண்டனர். மற்றைய போ
போராட்டங்களிலும் சில நாற்றிக்கணக்காகோர் மட்டுமே கலந்து
கொண்டதும் தமிழக மக்களின் மனோநிலையை தெளிவாக எடுத்த
க்காட்டியுள்ளது.

எஸ். எஸ். ராசுடி.

தென்னிலங்கையில்....

1977 இல் பதவிக்கு வந்த ஐக்கிய தேசியக் கட்சி

அரசாங்கம் தனது பத்திர ஆளுகாவ ஆட்சியில் யங்கரவாதத் தடைச்சட்டத்தை அமுல் நடத்தியதன் மூலம் பட்டினாயிரக்கணக்கான தமிழ் இளைஞர்கள் கைது செய்யப்பட்டதுடன் அப்பாவிப் பொதுமக்கள் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர். இதே போன்ற தென் யகுதீயிலுள்ள மூன்று மூன்றுக்கணக்கான சிங்கள வாழ்பவர்களுக்கும் கைது செய்யப்பட்டு சித்திரவதைக்குள்ளாக்கப்பட்டுள்ளனர். இந்த ஒருக்கு முறைக்குக் கெதிரான மாணவதொழிலாளர் கிளர்ச்சி போன்ற ஜனநாயக ரீதியான போராட்டங்களை அரசு தனது அதிகாரத்தை மேல் பயன்படுத்தி நசுக்கியுள்ளது. போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட பல மாணவர்கள் தொழிலாளர்கள் பலியாக்கப்பட்டனர். தென் இலங்கையில் சிலமுற்போக்கு சக்திகளிடமிருந்து வரும் ஒருசில குரல்களைக் கூட, பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டத்தினால் கட்டுப்படுத்தியது. நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டையும் ஐக்கியத்தையும் சீர்குலைக்கும் வகையில் தென்பகுதி அரசியல் தலைவர்களின் தலைமையில் குண்டர்களின் அடர்வடித்தனமான செயல்கள் மாத்திரமே அதிகரித்தன.

வடபகுதி அரசியல் நிலைமை தென்பகுதி நெருக்குவாரம் என்பன அரசின் பொருளாதாரத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இலங்கையின் அபிவிருத்திக்காக வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளிடமிருந்து கிடைக்கப்பெறுகின்ற கடன்கள் பல நிறுத்திவைக்கப்பட்டன. இலங்கையில் அமைதியான சூழ்நிலை ஏற்பட்டாலே தாம் கடனை வழங்கமுடியுமென சிலநாடுகள் மறுத்துவிட்டன. இதை மாத்திரமின்றி உலவங்கியிடமிருந்து கிடைக்கவருக்கும் கடன் நிறுத்தம் உல்லாசப் பிரயாணிகளினது வருகையின்மையால் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சியென்பன நாட்டின் தேசிய வருமானத்தில் தாக்கத்தையேற்படுத்தி தலைக்குரிய வருமானம் குறைந்த நாட்டின் பணவீக்க நிலைமைக்கு இட்டுச் சென்றது.

நாட்டினி பொருளாதாரச் சூமையை நீக்கவேண்டுமரூல்
 இலங்கையில் அமைதியான ஸ்திரமான சமூகநிலையை உருவாக்கியேயா
 கவேண்டும். இவற்றைக்கொண்டுவரவேண்டுமானால் அயல் நாடான இந்தி-
 யாவின் உதவியுடன்தான் ஏற்படுத்த முடியுமென்றும் அயல்நாடான இந்தி-
 யாவுடன் பகைத்துக்கொண்டு இலங்கையில் ஓர் அமைதியான சூழ்நிலை-
 யைக் கொண்டுவர முடியாதென அனுபவசாலியும், அரசியல் நரித்தந்திர
 மும் உளவருமான ஜே.ஆர்.ஜெயவர்தீதனும் அவரைச் சார்ந்த மந்-
 திரிகளும் நம்பினர்.

முதலாளித்துவ அரசுகளுக்கிடையில் செய்யுகொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தமாக
 இருப்பினும் தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரையில் ஓர் இடைக்காலத் தீர்வு
 இந்திய அரசினால் கொண்டுவரப்பட்டால் வரவேற்பதாகவே அமையும்.

இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தத்திற்கு எதிராக இலங்கையின்
 தென்பகுதியில் இந்தியாவிற்கு எதிரான குரல்கள் ஒங்கியிருக்கின்றன. 27ம்
 திகதி யூலை மாதம் இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணமான அம்பாறையில்
 நடாத்தப்பட்ட ஊர்வலத்தில் சுமார் 3500 பேர்வரை கலந்துகொண்டு
 தமது எதிர்ப்பை வெளிக்காட்டினர். இதற்கு அடுத்த நாளான 28ம் 29ம்
 திகதிகளில் தலைநகரான கொழும்பில் ஊரடங்குச்சட்டம் அமுலில் இருந்த-
 0பாதுகூட திருமதி பண்டாரனாயக்க தலைமையிலான சிறீலங்கா சதந்திரக்
 கட்சி புத்தபிக்குகள் சபிதம் சுமார் 5000 பேர்வரை கலந்துகொண்டு
 தமது எதிர்ப்பை தெரிவித்தனர். அரசிற்குச் சொந்தமான பல கடடி-
 டங்களி, பத்திரிகைக் காரியாலயங்கள் தீவைத்துக் கொழுத்தப்பட்டன.
 இதை எதிர்த்து பொலிசார் சப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ததில் சுமார்
 19 பொதுமக்கள் கொல்லப்பட்டனர். 120 பேர்வரையில் காயமடைந்
 தனர். இதைத் தொடர்ந்து கண்டி, காலி ஆகிய இடங்களில் பௌத்த
 குடும்பாரால் ஊர்வலம் நடத்தப்பட்டது.

இலங்கையின் சிறீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியின் தலைவி திருமதி சிறீமாவோபண்டாரநாயக்கா இவ்வொப்பந்தம் சம்பந்தமான தமது கருத்தில் இலங்கையின் இறைமையை ஜே.ஆர். அரசு இந்தியாவிற்குத் தாரைவாரித்து விட்டதிலும் இலங்கையின் முக்கிய சிறைமுகமான திருகோ-மலைத் துறைமுகம் மற்றும் வாளுவிச்சேசவையென்பன இந்தியா தமது இராஜாவ நோக்கத்திற்காகப் பயன்படுத்தலாமெனவும் தமிழ் ஆங்கில மொழிக்ளைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ் மொழியை ஜே.ஆர் அரசு அரசு மொழியாக உயர்த்தியுள்ளார். இந்தியாவில் தமிழ் நாட்டில் சுமார் 60 மில்லியன் சனத்தொகைகொண்ட தமிழ்மக்கள் பேசும் தமிழ்மொழிக்கு அங்குவோர் அந்தஸ்து வழங்கப்படாமல் இருக்கும்போது இங்கு தமிழ்மொழிக்கு அரசுமொழி அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டதென தமது அறிக்கையில் தெரிவித்தார்.

இலங்கையின் இடதுசாரிக் கட்சிகளில் ஒன்றான இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தமது அறிக்கையில் கடந்த நான்கு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தமிழ் மக்கள் அனுபவித்துவந்த கொடுமைகளுக்கு ஒரு முடிவு ஏற்பட்டுள்ள அதேவேளையில் ஒரு அரசுகளுக்கிடையேயிலான ஒப்பந்தத்தினால் மட்டும் இனப்பிரச்சினைக்கு நிரந்தரத்தீர்வையோ அன்றி இடைக்காலத் தீர்வை-கண்டுவிட முடியாதெனத் தமது கட்சி கூறுவதாகத் தெரிவித்துள்ளனர்.

பாராளுமன்றத்தில் கூட இலங்கைஇந்திய ஒப்பந்தம் சம்பந்தமான விவாதத்தில் சில தீயசக்திகளினால் இவ்வொப்பந்தத்தை எதிரிக்-கும்வகையில் பாராளுமன்றக் கட்டிடத்திற்குள்ளே குண்டு வீசப்பட்டு ஒரு மாவட்ட அமைச்சர் பலியாகி பல பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் காய-மடைந்தனர்.

இந்திலைமைகளைக்கொண்டு பார்க்கும்பட்சி இலங்கையின் தென்பகுதியில் காலம்காலமாகக் கட்டிவளர்க்கப்பட்ட தேசியவாதம், வகுப்பு-வாதம், குரோத மனப்பான்மையென்பது, நாட்டின் ஐக்கியத்திற்கு சூந்-தமாக இருப்பதாகக் கண்டாகக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. இவ் எதிர்ப்-புகளுக்கு மத்தியில் இவ்வொப்பந்தம் சாத்தியமாகுமா இல்லையா என்பதை பொறுத்திருந்துதான் பார்க்கமுடியும்.

உ.பாலசுப்பிரமணியம்.

VIRAKESARI

வீரகேசரி

நவ. 25ஆம் திகதிபுதன் கிழமை 1987

இலங்கை — இந்திய சீமர் தான ஒப்பந்தத்தின் அமுலாக்க கத்தைத் தடை செய்யும் வகையில் வன்முறை தீர்மானம் மேற்கொண்ட தமிழ் கூடிய விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தையும், ஏனைய ஆயுதம் தாங்கிய குழுக்களையும் நிராயுதபாணிகளாக ஆக்கும் தீவிர இராணுவ நடவடிக்கைகள் முடிவிற்கு வருவதைத் தொடர்ந்து, யாழ். குடாநாட்டில் சகல நிலை திரும்புவதற்காக இந்திய அரசு பாரிய அளவில் மனிதநேய நிவாரணப் பணிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றது. குடிபெயர்ந்துள்ள ஆயிரக் கணக்கான மக்களுக்கு உடனடி துயர் துண்டிப்பு நிவாரண உதவிகள் வழங்குவதும், அவர்கள் தங்கள் வீடுகளுக்கும் பாதுகாப்புடன் திரும்பிவருவதற்கு ஏற்பதான தமிழ்நிலையை ஏற்படுத்துவதும், சீர் குடிநீர் உள்ள அத்தியாவசியத் தேவைகளையும், பொதுப் பணிகளையும் மீளமைப்புச் செய்வதும், சிவில் நிரவாகுத்த மீண்டும் ஏற்படுத்திவதும், மிகச் சிரமமான சிக்கலான சவாலாக அமைந்துள்ள பணி என்பது புரிந்து கொள்ளக் கூடியதே. இந்திய அரசு இந்தக் கடினமான பணியை ஏற்றுக் கொள்வதென உறுதி கொண்டுள்ளது. இலங்கை அரசின் ஒத்துழைப்புடன் இந்தப் பணியைக் கூடிய விலைவில் நிறைவேற்றி முடிப்பதென்றும் உறுதி புண்டுள்ளது.

யாழ். குடாநாட்டு நிலைமைகளில் கடந்த ஒரு வார காலப் பகுதியில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. அநேகமாக குடாநாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் ஊராடங்குச் சட்டம் நீக்கப்பட்டு விட்டது. போர் நடைபெறும் பகுதிகளில் இருந்து பாதுகாப்பான இடங்களுக்கு செல்லுமாறு இந்திய அமைதிப் படையினர் விடுத்க வேண்டுகோளை ஏற்று மகத்தி களி வும், தேவாலய மங்களியும், கோயில்களிலும்,

பாடசாலைகளிலும், ஏனைய பொது இடங்களிலும் தஞ்சம் அடைந்திருந்த இரண்டு வட்சத்திற்கும் மேலான மக்கள் தென் காரணமாக தங்கள் இரட்டிடங்களுக்குத் திரும்பி வந்துள்ளார்கள்.

உணவும், ஏனைய அத்தியாவசிய பொருட்கள் விநியோகமும்

யாழ். குடாநாட்டில் உணவுப் பொட்டலங்கள் போட்ட ஹெலிகாப்டர்கள் மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்யப்பட்டதாலும், வெகல் தாக்குதல்கள் காரணமாகவும், விடுதலைப் புலிகளின் கண்ணிவெடிகள் காரணமாகவும் அகதிகள் முகாம்களிலும், ஏனைய புகளிடங்களிலும் இருந்த பொது இடங்களுக்கு, குறிப்பாக விடுதலைப் புலிகளின் நிலையங்களுக்குப் பின்னால் இருந்த அகதிகளுக்கே உணவு விநியோகம் செய்வதில் இந்திய அமைதி

படையினர் தங்கள் நடவடிக்கைகளின் அரம்பகட்டங்களில் பல இடையூறுகளை எதிர்நோக்கினார்கள். எனவே இந்திய அமைதிப் படையினர் கங்களின் உணவுப் பங்குகளைக் கொண்டு சமைத்து உணவுகளைக் கொண்ட பொட்டலங்களை இரக்க தற்காலிக அகதிகளுக்கு விநியோகம் செய்தார்கள். அவர்கள் நிராணுவ நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்ட பகுதிகளில் இவர்கள் இவ்வாறு செய்தார்கள். தமிழ் கூடிய விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த பல இடங்களில் (உதாரணமாக நல்லூர் கோயில்) ரொட்டியும், உணவும் பொட்டலங்களும் அக்டோபர் மூன்றாம் வாரத்தில் விமானத்திலிருந்து பெறப்பட்டன.

யாழ்ப்பாண நகர் முழுமையும் இந்திய அமைதிப் படையினரின் கட்டுப்பாட்டிற்குக் கொண்டு வரப்பட்டதன் பின்னர் புத்தத்தின் மத்தியிலும் நிவாரணப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. நிவாரண உதவிகள் சிந்தித்துச் செல்லும் வர்க்கணங்கள் மீதும், கொண்டு செல்பவர்கள் மீதும் விடுதலைப் புலிகள் தாக்குதல் நடத்துவார்கள் என்ற நிலை காரணமாக தனிப்பட்ட வாகன உரிமையாளர்களும், வியாபாரிகளும் நிவாரண உதவிகளை எடுத்துச் சென்று விநியோகிக்க முன்வரவில்லை. இதன்

காரணமாக இந்திய அமைதிப் படையினர் காங்கேசன்துறை துறைமுகத்தில் கப்பல்களில் இருந்தும், பலாலி விமானத்தளத்தில் விமானங்களில் இருந்தும் நிவாரணப் பொதுகளை இறக்கவதில் முதுகு கொண்டு அவற்றை அமைதிப் படையினர்களில் கொண்டு சகல அகதி முகாம்களிலும் விநியோகிப்பது உட்பட சகல பணிகளையும் தாங்களே மேற்கொண்டார்கள். நிவாரண, மருத்துவக் குழுக்கள் அங்கிய இருப்பை செஞ்சிலுவைச் சங்கப் பிரிவு இந்தப் பணிகளில் இந்திய அமைதிப் படையினர்க்கு உதவிபாசக் செயல்பட்டார்கள். யாழ். குடாநாட்டில் உள்ள இலங்கை அரசினர் முகாம்களில் நடுவணங்களுக்கும், பலநோக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் செயல்படக் கூடிய நிலை கடந்த வாரத்தில் காள் ஏற்படுத்தப்பட்டது. தற்போதைய நிலையில் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள 25 பலநோக்கக் கூட்டுறவுச்சங்க நிலையங்களும், 10 அகிலாரம் பெற்ற விநியோகஸ்தர்களும் காள் உணவு, விநியோகத்தை மேற்கொண்டு வருகின்றார்கள்.

குடாநாட்டின் என்ய பகுதிகளிலும் பலநோக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பெருங்க அளவில் பிந்துள்ளன. இந்திய அமைதிப் படையினர் யாழ். நகரங்களில் வெளிநிலை உள்ள அகதிகள் முகாம்களுக்கும் நிவாரண உதவிகள் கிடைக்கும் வகையில் நிவாரணப் பொதுக்கள் எடுக்கச் செயல்பட்டு, விநியோகிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை அமைதிப் படையினர் மேற்கொண்டு வருகின்றார்கள். யாழ்ப்பாணத்திற்கு அண்மையில் உள்ள கிவுப்பகுதிகளுக்கும் நிவாரணப் பொதுக்கள் விநியோகிக்கப்பட்டுள்ளன. காங்கேசன்

துறை உணவுக் களஞ்சியத்திலிருந்து இந்திய அரசினரும், இலங்கை அரசினரும் நிவாரணப் பொதுகளை எடுத்துச் செயல்பட தனியார் ஸ்தாபனம், வலுநியாவில் இருந்து யாழ்ப்பாணத்திற்கு உணவுப் பொதுக்களும், ஏன்ய நிவாரணப் பொதுக்களும் எடுத்துச் செயல்பட லாரிகளும் தற்போது செயல்படுகின்றன. இந்திய அமைதிப் படையினரதும், இந்திய செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தினரதும், பலநோக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களினதும் தற்போது முயற்சிகளில் உதவியில் தனிப்பட்ட விவாபார்களுக்கும் ஊக்கம் அளிக்கப்படுகின்றது.

பொதுமக்களுக்கு இலவசமாக விநியோகிக்கப்படுவதற்காக ஏறத்தாழ 2000 தொன் உணவுப் பொருட்களும், மருந்துகளும் இந்திய அரசினால் இதுவரை கப்பல்கள் மூலமும், விமானங்கள் மூலமும் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன. மேற்கொண்டு 4000 தொன் இதுபோன்ற நிவாரண உதவிகள் கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

இந்த முயற்சிக்கு மத்தியிலும் பல பொருட்களுக்கு குறிப்பாக மண்ணெண்ணெய்க்கு யாழ்ப்பாணத்தில் தட்டுப்பாடு நிலவுகின்றது. அரிசி, மாவு, சிவி, பருப்பு, மண்ணெண்ணெய், பசுல் போன்ற பொருட்களுக்கு நிலவும் தட்டுப்பாடு கவனத்தில் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. யாழ். குடாநாட்டில் நிலவும் உணவு, எப்பொருள் தட்டுப்பாட்டை நீக்கவதற்கு சம்பந்தப்பட்ட அனைவராலும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

மாநகர உதவி

எல்லாமாக 300 தொகுதிகளில் உதவிகள் இருக்கின்றன. இந்நகரிலும், இந்திய செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தினர் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள இந்திய அமைதிப் படையினரும், இந்திய செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தினரும், யாழ்ப்பாணத்திற்குள்ளும், வெளிநிலையில் இடங்களுக்குச் செயல்படுத்தும் உதவி நிலையங்களும் அமைத்துள்ளார்கள். யுணவச்சியாசாலை முழுமையாக இயங்குகின்றது. தாதுகணவாக இருந்த போலீஸ்களையும் அகிலாரிகள் மைக்க சரணம் அளித்தார்கள். பொதுமக்கள் சரணம் சிகிச்சை அளிக்கப்படுகிறது. அமைதிப் படையினர் குழுக்கள் என்ய சேவை பரிசீலிக்காண செய்கின்றார்கள். அமைதிப் படையினரோடும் இலங்கை வைத்தியசாலைக்காக சாரம் வாய்ப்புகள் உள்ளன. ச. சி. ஜி. மருத்துவசிகிச்சைக்கூட உடனங்கள், பிராணவாயு சிகிச்சை மட்டும் என்ய உதவியைப் பொருட்கள் என்ய அமைதிப் படையினர் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள நிலைப்பாட்டை அரசு வைத்தியசாலையால் பெருங்க உதவிகளை மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

பின்சாரம் வழங்கல் சீரமைப்பு

கிள்கொச்சியில் இருக்கின்ற கள்ளைகள் வரையுள்ள தாள் பின்சாரம் மீண்ட சமூகமும், கள்ளைகளும் நிலையத்தில் மாற்றப்படுகின்றன. சள்ளைத்திற்கும், யுணவுக்கிற்கும் இடம் உள்ள சள்ளை பின்சார நிலையங்களில் பின்சாரம், பின்சாரக் காண்க-

புகள் 1987 ஜனவரி மாதத்தின் முதல் பகுதியில் முழுமையாகத் துண்டிக்கப்பட்டனவென்பதையும் 2. 7. 1987 அன்று வெடிமருந்துகள் நிறைக்கப்பட்டவர்களுமென்றை தமிழ்நடு இடுதலைப்புவீரணர் யாழ். மத்திய தொலைத் தொடர் நிலைய கட்டிடத்தின் மீது செலுத்திய போத தொலைத் தொடர்பு நிலையமும், அதனுள் இருந்த அனைத்து உபகரணங்களும் மிக தொசமான முறையில் சேதமடைந்தவென்பதையும் நினைவிற்கொள்ள வேண்டும். எனவே தொலைத் தொடர்பு சீர்குலைவு இந்திய அமைதிப்படையினரின் நடவடிக்கைகளுக்கு மூலப்பே ஏற்பட்டதாகும்.

வங்கிகள்

யாழ்நகர் பகுதிக்குள் இலங்கை வங்கியும், மக்கள் வங்கியும் செயல்பட ஆரம்பித்துள்ளன. வங்கி ஊழியர்கள் வேலைக்குத் திரும்ப ஆரம்பித்தவுடன் குடாநாட்டினர் ஏராளமான பகுதிகளில் உள்ள இவ் வங்கிகளின் கிளைகளும் இயங்க ஆரம்பித்துவிடும்.

நலன் காக்கும் பிரிவு அமைத்தல்

இந்திய அமைதிப்படையினர் யாழ். செயலகத்திலும் குடாநாட்டிற்குள் குறிப்பிட்ட வேறு இரண்டு அல்லது மூன்று இடங்களிலும் நலன்காக்கும் பிரிவுகளை அமைத்துள்ளார்கள். நலன்கள் உறவினர்களின் இருக்கும் இடங்களைப் பற்றியும், அவர்களின் நலன் பற்றியும் பொதுமக்களிடம் இருந்து வழங்கி விசாரணைகளுக்கான தகவல்கள் வழங்குவதற்காகவே நலன்காக்கும் பிரிவு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. யாழ். குடாநாட்டிற்குள் உள்ள தங்கள் நண்பர்களையும், உறவினர்களையும் பற்றிய விபரங்களைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு கீழ்வரும் செயல்முறைகளைக் கொள்ள வேண்டும்:-

(1) உறவினர்களையும், நண்பர்களையும் பற்றிய விபரங்கள் கோருபவர்கள் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் விசாரணைப் பிரிவுடன் தொடர்பு கொண்டு தங்கள் உறவினர்களைப் பற்றிய விபரங்களைக் கொடுப்பதன் தங்கள் சொந்த விவரங்களையும், தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய தொலைபேசி இலக்கத்தையும் கொடுக்க வேண்டும்.

(2) இந்த விபரம் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் தமிழ், ஆங்கில சேவைகளின் தினம் இருமுறை ஒலிபரப்பப்படும். அதே நேரத்தில் இந்த விபரம் யாழ். செயலகத்தில் இடங்கும் இந்திய அமைதிப்படையின் நலன்காக்கும் பிரிவுக்கு தெரிவிக்கப்படும்.

(3) சம்பந்தப்பட்டவர்கள் தங்களாகவே நலன்காக்கும் பிரிவுக்கு வந்து தங்கள் நல

மாக இருப்பது பற்றியும், தங்களின் அப்போதைய இருப்பிடம் பற்றியும் விபரங்களைச் சொல்லத் தவறும் பட்சத்தில், நலன்காக்கும் பிரிவு அவர்களைப் பற்றிய விபரங்களை தெரிந்து கொள்வதற்காக விசாரணைகள் மேற்கொள்ளும்.

(4) விசாரணைகள் மேற்கொண்டு நலன்காக்கும் பிரிவு பெற்றுக் கொள்ளும் விபரம் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்திற்குத் தெரிவிக்கப்படும். இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் அந்த விபரத்தை ஒலிபரப்பும். இந்தத் தகவல்கள் ஒலிபரப்பப்படும் நேரங்கள் அத்துடன் இதுபற்றி தொடர்புகொள்ளவேண்டிய சர்க்காரிகள் என்பன தொடர்பான விபரங்களைத் தெரிந்து கொள்ளுதற்கு இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் தொடர்புகொள்ள வேண்டும்.

‘வழங்கப்பட்ட சந்தர்ப்பம் வீணடிக்கப்பட்டுவிட்டது’ அமிர்கவலை; ஆயுதங்களை ஒப்படைப்பவர்கள் இயக்கத்திடம் மீண்டும் கோரிக்கை

சென்னை, தமிழ் சமூக விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் இந்தியா மீண்டும் வழங்கிய சந்தர்ப்பத்தை வீணடித்து விட்டது என்று தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி செயலாளர் நாயகம் திரு. அ. அமிர்தலிங்கம் அறிந்த வருத்தம் தெரிவித்திருக்கிறார்.

வட இலங்கை தமிழ் மக்கள் நிரந்தர நிம்மதியுடன் வாழ்வதற்கும் இப்போதைய துயரங்களைத் துடைப்பதற்கும் இந்தியா வழங்கிய அருமையான சந்தர்ப்பத்தை

சென்னை, தமிழ் சமூக விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தினர் உதாரணமாகப் படுத்தி விட்டனர் என தெரிவித்திருக்கும் திரு. அமிர்தலிங்கம், ஆயுதங்களை ஒப்படைக்கும்படி விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தினருமீண்டும் வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறார்.

அவதிக் கு உட்பட்டிருக்கும் பொதுமக்களின் உணர்வுகளைக் களைவதிலும் அகன்களுக்கு தகுந்த பாதுகாப்பு வழங்குவதிலும் அமைப்படை தனது முயற்சிகளுக்கு விடவேண்டும் என்றும் அவர் தெரிவித்தார்.

சிந்தனை

இதழ்களை ஒழுங்காக வெளிக் கொண்டு வருவதற்கு இடைநூறுக இருப்பது சாதாரணமாக இத்தகைய பத்திரிகைகளுக்கு ஏற்படும் நிதிநெருக்கடியே -யாகும்.' தாங்கள் பெறும் இதழ்க்குரிய 'பணத்தைச் செலுத்திவதன் மூலம், ஆற இதழ்க்குக்கான வருட சந்தா 20 டி.எம். எமக்கு அனுப்புவதன் மூலம் நீங்கள் இந்த நிதி நெருக்கடியைப் போக்கி **சிந்தனை** யை ஒழுங்காக வெளிவர உதவி செய்யலாம்.

இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் உள்ள தோழர்களுக்கு எமது பத்திரிகைகளை இலவசமாகவே அனுப்புகிறோம். எமது பத்திரிகையைப் பெற விரும்பும் மற்றைய தோழர்களின் முகவரிகளை எமக்கு அறிவிப்பதன் மூலம், தங்களிடமிருள்ள பத்திரிகைகளையும், பத்திரிகை நலக்குகைகளையும் எமக்கு அனுப்புவதன்மூலம் நீங்கள் எமக்கு உதவலாம்.' மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் உள்ள தோழர்கள் நிதி மற்றம் வருடசந்தா (20 டி.எம்) அனுப்ப வேண்டிய

முகவரி--

P.Kumarasamy,
c/o. SINTHANAI,
Olga str 49,
7- Stuttgart 1.

குறிப்பு : தனிப் பிரதிக் கான அன்பளிப்பு 4 டி.எம்

தபால் முத்திரைகள் மூலமாகவும் அனுப்பலாம்.

சிரியர் குழு.

சின்தானை

சின்தானை இதற்களையும் மற்றும் சிந்தனை வெளியீடுகளையும் தொடர்ச்சியாகப் பெறுவதற்கு ஒரு வருட அனுபவிப்பா-க (ஆறு இதற்கள்) செலுத்த வேண்டிய தொகையைக் கீழே தருகிறோம்.

வருட அனுபவிப்பு விலை:

- ஜேர்மனி. 20, - டி.எம்.
- டென்மார்க். 66, - டி.கே.ஆர்.
- பிரான்ஸ். 60, - எம்.எம்.
- இத்தாலி. 13080, - எல்.ஐ.ரி.
- நெதர்லாந்து. 20, - டி.எம்.எல்.
- நோர்வே. 60, - எல்.கே.ஆர்.
- சுவிட்சர்லாந்து. 16, - எல்.எம்.
- இலிசுபாந்தை. 5, - இ.யு.சி.
- மற்றைய நாடுகள். 10, - அ.டொலர்.

பெயர்:

விலாசம்

.....

ஆறு இதற்களுக்கான அனுபவிப்பு தொகை.

மற்றும்

மொத்தம்.....

அனுப்பிவைக்கப்பட வேண்டிய விலாசம்.

Editor
SINTHANAI
 Olgastr. 49
 7000 Stuttgart 1
 West Germany

சிந்தனை

இனவாத அரசின் விமானங்கள் குண்டு வீசி ஈழ மக்களின் உயிர்களை குடிகூட்டி வளையிவரும் கூட போராளிகள் ஒன்றுபட்டு போராட முடியாத நிலையிருப்பது தமிழ் மக்களின் சாபக்கேடு என்றதான் சொல்ல வேண்டும். தலமைகள் எவ்வாறு இருந்தாலும், தமது விருத - லைக்காக தமது உயிர்களைப் பணயம் வைத்து போராடிக் கொண்டிருக்கும் போராளிகளுக்கு தமிழினம் என்றும் கடமைப்பட்டிரு - ள்ளது. ' அவர்களின் தெய்வங்கள் பொடியாக இருக்கலாம், ஆனால் அவர்களின் பக்தி உண்மையானது. ' ஒரு இனம் ஒருக்கப்படும் பொழுது ஒருக்குமுறையாளர்களுடன் ஒப்பாக்கியால் பேச நிர்ஃப - நிதிக்கப்படுகின்றது. ஆனால் அந்தத் ஒப்பாக்கிகளுக்கு சரியான அரசியல் வழிகாட்டில் இல்லாமற்போகும் பொழுது அந்த இனத்தின் சமூகநீரம் ஃகத்தினால் எழுதப்படுவது நியதியாகி விடுகின்றது.

வைகாசி - ஜூன்

May - June

1987

